

Nr 265

Av herr Nilsson i Tvärålund m. fl., om överflyttning på länsstyrelserna av statens biltrafiknämnds prövning av tillstånd till beställningstrafik för godsbefordran.

Statens biltrafiknämnd har såsom central myndighet att verka för ett ändamålsenligt ordnande av den yrkesmässiga biltrafiken. Denna nämnd består av 7 ledamöter, vilka förordnas av Kungl. Maj:t för viss tid. Inom nämnden finns ett kansli som förestås av en byråchef. Personalen uppgår till omkring 25 anställda.

Bland nämndens arbetsuppgifter ingår bl. a. att enligt förordningen 1940:910 angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. handlägga vissa ärenden sammanhängande med regleringen av den yrkesmässiga biltrafiken, däribland ärenden rörande beställningstrafik för godsbefordran. Det ankommer sålunda på biltrafiknämnden att efter länsstyrelsernas hörande och i övrigt erforderlig utredning indela riket i lokalområden för sådan beställningstrafik. Lokalområde skall utgöras av län eller sammanhängande delar av ett eller flera län. Tillstånd att i beställningstrafik för godsbefordran använda lastbil med maximilast överstigande 4 500 kg eller lastbil jämte släpvagn, vilkas sammanlagda maximilast överstiger 5 500 kg, meddelas av biltrafiknämnden men i fråga om mindre fordon av länsstyrelserna. De på nämnden ankommande ärendena förberedes av länsstyrelserna, som har att med erforderlig utredning och eget yttrande översända handlingarna till nämnden. Inom denna avgöres flertalet hithörande ärenden av byråchefen eller på grund av delegationsbeslut av annan befattningshavare (förste byråsekreterare). Ärenden av principiell natur eller eljest av större räckvidd avgöres dock av ordföranden eller av nämnden in pleno.

Under åren 1954—1958 har till nämnden inkommit respektive 6 110, 6 634, 6 038, 6 538 och 7 123 ärenden rörande beställningstrafik för godsbefordran. Detta visar att dessa ärenden utgör en inte oväsentlig och därtill stigande del av biltrafiknämndens arbetsbörda. Detta har medfört att nämnden begärt personalförstärkning.

Enligt 1959 års statsverksproposition (VI ht s. 73) har nämnden angående personalbehovet bl. a. framhållit följande:

Den personalförstärkning, som fr. o. m. budgetåret 1958/59 tillförts nämnden, avser kontrollen av färdskrivaruppteckningar. För nämndens arbete i övrigt har någon förstärkning icke erhållits. Utvecklingen har gjort

det angeläget att öka nämndens personella resurser. Antalet ärenden har oavslått ökat. Nämnden kan icke utan förstärkning av personalen på ett nöjaktigt sätt fullgöra sina olika uppgifter. Bristen på personal har därjämte medfört, att ärendenas handläggning ofta fördröjs. Klagomål har icke sällan framförts.

1958 års besparingsutredning har föreslagit att biltrafiknämndens prövning av tillstånd till beställningstrafik för godsbefordran överflyttas till länsstyrelserna. I sin motivering för förslaget anför besparingsutredningen:

Genom rådgivnings- och upplysningsverksamhet bör det på detta som på andra områden vara möjligt att säkerställa den grad av enhetlighet som är erforderlig. Utvecklingen i stort torde kunna följas och övervakas på statistisk väg. Om decentralisering av beslutanderätten i ifrågavarande ärenden genomföres på sätt som ovan föreslagits, torde nämndens personal kunna minskas. På länsplanet, där ärendena, som inledningsvis framhållits, redan är föremål för förberedande handläggning, torde decentraliseringen inte medföra någon nämnvärd förändring i arbetsbördan.

Besparingsutredningens förslag har tillstyrkts av statens organisationsnämnd, överståthållarämbetet samt samtliga länsstyrelser som yttrat sig över förslaget.

Kungl. Maj:t har emellertid i årets statsverksproposition avvisat besparingsutredningens förslag. Vi beklagar detta. Enligt vår mening sker f. n. ett onödigt dubbelarbete på detta område. Genom en decentralisering till länsstyrelserna skulle förutsättningar skapas för ett snabbare och enklare förfarande, som skulle vara till stor nytta för den av tillståndsprövningen beroende allmänheten. I likhet med besparingsutredningen anser vi också att statens biltrafiknämnd har möjligheter att annorledes än genom beslut i enskilda ärenden påverka och leda länsstyrelsernas tillståndsprövning.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att statens biltrafiknämnds prövning av tillstånd till beställningstrafik för godsbefordran överflyttas på länsstyrelserna, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 27 januari 1960

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärålund

Johannes Antonsson

Harry Wahrendorff

Erik Larsson
i Norderön

Karl Björkänge